

ЧЕРВОНЕ Запоріжжя

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬККОМУ КП(б)У
ТА ОБЛЯСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

(532)

П'ЯТНИЦЯ, 15 ГРУДНЯ 1941 РОКУ

РІК ВІДЛАННЯ ХХV

Ціна 20 коп.

СЛОВО ВЕЛИКОМУ СТАЛІНУ ВІД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

...
мудрий, наш друже незмінний
батько великий, до Тебе слова
дамо Україні, про путь України,
тє, як з пожарів вона оживі.

шо поділи, гаряче і шире,
пукі заводів і гомоні рік, —
тє, що нема вже фашистського звіра
нашій Україні! І во буде наскі.

радісний день цей, віках невгласний,
як тобі підмету, наш пожъдь дорогий,
тє, що вірним вічно, як вірні були ми,
хужі пародії і відії свої.

заживи вогні переможних походів,
її Леніна — Сталіна вказує путь,
їїкі неподільний братерських пародій
на Україні до щастя ідуть.

Брати у зрублі, у вогні,
цеш Ти, великий, в боях і трудах —
заживи злочинці злаки, кризові,
тє, розвині нама упрах.

І

труд в боях зросла держава Газ.
І щастя світла Батьківщина,
розділа, як зоряній тобі сад,
Дівчка, Радянська Україна.

Що не будо старому вороті,
хвітневі дні, з пожарів і рубін,
на краї покликав Ленін до життя
Італії нас повів на верховини.

Наш кирпичний труд гармати берегах,
як вісіні поети прославили.

І загримів із отриманою місі
радянський підрядників наважа.

Іва, відів! Убивши, заходій
Зрівновіт Вітчизну нашу розчинити.

Не прости! — ми поклялися — і від
шми ім'ям священноті відплати.

Дівчата батька. Ориди пічмачів
Іта вісіні зверталися на руїни.

Із багріїв. І Мінськ в лісах горів,
Із Литви долини до України...

Із третьї лісіні — військ нахиз,
Борда батька, закликів полководці,

істрия кіль дзвінкій в тривожний час —
За смертний біл, народе славний, звільни!

Боже слово! і незабутній час
Двоє нам сил і вигострило зброя,
Іржанко, ватажко гнівної піс

І вогнело згуртованих до бою.

Ставши в ряді юна і муж, і дів,
І сину рать збиралася народи...

Дівчі і діти рушими на Схід,
На Схід ішані колоски і заводи.

Задав села, фабрики, земі.
І добром за Волгу мчали ешелони.

І у лісах Дніпра, Пруті, Десні
Народі месники сдалися в загони.

Скло чуття синів у вій веліо,
За Сталіна! Вперед! За Батьківщину!

Ішаки українці, і між них незвично
Большак і Овчаренко, і Шышло,

І матір, захищали Україну.

І разом з ними побратими пішли —
Сени Росії, латиші, грузини.

По згоріцах, в думу, серед імін,
Ішаки вони на захист Батьківщини.

Братам і помічавши вірний друг, —
Бород народу став на допомогу.

Боря братерство сияє навколо.
І ажівівождя освітлював дорогу.

Ік гордість людства, як іслевів століть,
Ік світів волі, слави і звитяги,

Світів над світом, всім вікам світів,
Чорвою стяги, наші славні стяги!

Ік від Москви доліз німецький гал.
Вівісти в Москву німецький полоз мріяв.

І рапто — сті! Наш меч погнав назад
Ішаку вінчайбіліх лиходіїв.

Іш підмосковний, грязний наш удар
Занім'ятають навіть Іх онуки!

Іх стріла смерть за злочини, за муки,
За море сльоз, за світовий пожар!

Сентя пам'яків крізь димну даль багрову
Непогасимі зорі із Кремлю,

І слухає вождя пророче слово
Безмежна, радянська земля.

Давній світ на битву під Москвою,
Без пазд хитнулисі терези.

Тоді Україна вперше над собою
Почула гром визвольної грозді!

ІІ

Бать, заковані в брову,
Всі землі України,

Все віддали мечу і вогню
І обернули на руїни.

Змірвалий Київ, Бабин Яр
Сумірним болем лягти груди.

Сумірними прямів примир
Естество забити пісмін люді!

І не зім'яти кривих им.,
Іо нашу землю риско вірши.

Все мало вівіння, пазім, —
Вони і сонце погасили

Із те, що сонце сіло нам!
Хрещатик пісмін очі пік,

Із Дніпра заважала світи,
І пісмін вівін, що не міг

В кубо розбійницьке забрати.
Руїна міст, незнана кров,

Із землі села в поповни.

Із тисачі і тисячі. Вони

Із шівці і шівчи.

